

finde Sted. Efter denne Antydning af Ministerens Anskuelse kan man temmelig let forklare sig, at de Sagtyndige uden stor Banfælighed maatte komme til samme Resultat, som Ministeren havde antydet, og derved blev det Hele staaende, idet man sagde: Bevillingen maa ikke overstrides, og den er ikke stor nok, altsaa gjøre vi Intet, men lade den gamle botaniske Have staa. Naar Udvalget nu er gaaet tilbage til Positionen ifjor, og Rigsdagen gaar med Finantsudvalget, antager man, at Fremgangsmaaden maa blive en anden, nemlig den, at man lader udarbejde nye Overflag og lader opføre en Museumsbygning indenfor det nævnte Beløbs Grænser saa hensigtsmæssig, som den efter dette Beløbs Størrelse kan blive, og at man da, naar dette er sket i Sommerens Løb, hvilket kan ske, naar man tager fat med nogen Energi, vil kunne forlade den gamle botaniske Have og overgive Grunden til Finantsministeriet. Med Hensyn dertil vil man finde Udtalelser af Finantsudvalget til § 10, hvortil jeg skal tillade mig at henvise. Det er Vædringsforslagene til dette Afsnit. — Der er enkelte Punkter i Betænkningen angaaende dette Afsnit, hvortil der ikke er stillet Vædringsforslag, hvilket jeg i alt Fald for en Dels Vedkommende skal omtale. Udvalget har faaledes under Nr. 121 gjentaget sin Hensætning til den ærede Minister, gaende i den Retning, at der kunde gjøres noget Mere, for at ordinere indspøjte Kateketer i Grønland til at udføre al præstelig Gjerning og ikke blot Kateketforretninger. Det er en Anskuelse, der er fremhævet af den for nogle Aar siden nedsatte Kommissions Flertal, og som synes at være stødt paa forskellige Banfæligheder, siden man endnu, uagtet denne Sag har staaet paa i mange Aar, kun har faaet ordineret en Overkateket, nemlig Tobias Mørch, til Præst, og det endda først efter at han havde været herved i Kjøbenhavn for at blive noget civiliseret, som man talte dengang om, først alene, og siden med sin Familie. Hvorvidt den kjøbenhavnske Civilisation som Tillæg til det theologiske Studium er nødvendig for indspøjte grønlandske Præster for at virke med Held i præstelig Gjerning, har jeg ingen Bemyndigelse fra Udvalget til at udtale mig om; selv, personlig, betvivler jeg det. Under Nr. 124 har Finantsudvalget opfordret den meget ærede Minister til at bemynde Lønningen ved 3 ledige Professorater til midlertidige Docenter, idet man har ment, at man paa den Maade vilde dels midlertidigt kunne faae yngre Mænd til at vise, hvorvidt de vare i Stand til at være dygtige Universitetslærere, dels muligen ogsaa bringe nyt Liv i de vedkommende Fakulteter. Saa vidt Forhandlingerne i den Henseende ere førte mellem den meget ærede Minister og Udvalget, tror jeg allerede at turde sige, hvad den meget ærede Minister nærmere vil omtale, at i alt Fald delvis er Ministeren allerede gaaet ind paa den samme Tanke. Under Nr. 125 har Udvalgets Flertal

gjentaget sin tidligere Opfordring til den meget ærede Minister om Oprettelsen af Examenkommissioner. Man har nylig havt denne Sag til Behandling her i Thinget ved en Forespørgsel, og jeg skal derfor kun nævne det for yderligere at styrke den Opfattelse, som baade dengang og ogsaa ved tidligere Leiligheder synes at have været den fremherskende her i Thinget, hvad Hensigtsmæssigheden af saadanne Kommissioners Oprettelse angaar. Af Betænkningens Nr. 128 fremgaar det, at der er anvendt et temmelig betydeligt Beløb af Frue Kirkes Midler til Lønning af en Børge for Kirken, ligejoms ogsaa Pensionberettigelsen for enkelte Posters Vedkommende i den af Ministeriet giorte Oversigt forekommer Udvalget at være noget tvivlsom. Efter de Udtalelser, som ere komne fra den meget ærede Minister, deler han for det første Punkts Vedkommende Finantsudvalgets Opfattelse og har indledet Forhandlinger angaaende det Spørgsmaal. Man har med Hensyn til selve den foreliggende Sag ikke foretaget Noget, idet man fra alle Sider i Finantsudvalget erkjendte, at lige over for den Paagjældende kunde det ikke ligge Finantsudvalgets Anskuelse nær at ville foreslaa nogen Forandring i det engang fastsatte. Man har i Slutningen af vor Anmærkning tilspøjet en Hensætning til den kommende Statsrevision om at ville tage Forholdet vedrørende Universitetslønningerne under nærmere Overveielse. — Jeg erindrer nu, at jeg har undladt at omtale to Forslag under Nr. 69 og 70, som ikke ere medoptagne i den første Liste. Det er ganske vist ogsaa Gjengangere; men da de ligge ind under den samme Kategori, som jeg i Almindelighed omtalte i Begyndelsen af mit Foredrag, skal jeg blot nævne dem her. Der forlanges en yderligere Understøttelse for Studerende af Kommunitetets Midler til et Beløb af 26,000 Kr. Udvalgets Flertal har med Hensyn dertil indtaget den samme Stilling som ifjor, den nemlig, at indtil nærmere Bestemmelse træffes baade med Hensyn til Reglerne for Anvendelsen og Bestyrelsen af disse Midler burde man i alt Væsentligt blive staaende ved de hidtilværende Satser og Bestemmelser, og man har derfor ikke troet iaar ligesaa lidt som ifjor at burde tiltræde denne Forhøielse. Smidleritid er der en enkelt Del af denne Post, nemlig en yderligere Understøttelse til uformuende Elever ved den polytekniske Lærestift, som man har ment at kunne gaa ind paa, og som man derfor foreslaar henvist til den af Ministeren for første Gang under Udgiftspost 2 opførte Understøttelse, 20,000 Kr., til Studerende, som ikke ere indskrevne ved Universitetet, men som fra Landets forskjellige Egne søge ved Universitetet eller ved den polytekniske Lærestift at forøge deres Kundskaber. Udvalget har tilspøjet en Hensætning til Ministeren, om at ogsaa de, der maatte søge Leilighed til forøget Studium andesteds end ved disse to Anstalter, kunde faae Del i den her omhandlede Understøt-